

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Egeria, z. s.**, se sídlem Obchodní 1324, Otrokovice, zastoupen JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Panská 895/6, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti osob zúčastněných na řízení **I) Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, se sídlem Cejl 866/50a, Brno, **II) Ředitelství silnic a dálnic ČR**, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2018, č. j. KUZZL 61372/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 9. 2019, č. j. 38 A 7/2018 – 88,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 14. 10. 2019 včasnou kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“), zamítl žalobu proti napadenému rozhodnutí ve věci povolení stavby dálnice „D49 Hulín – Fryšták“ v rozsahu 23 objektů uvedených ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí.

[2] Kasační stížnost však neobsahovala všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), protože v ní stěžovatel nespecifikoval důvody, pro které rozsudek krajského soudu napadl, a pouze obecně uvedl, že „*důvodem kasační stížnosti je rozpor § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU*“.

[3] Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., *[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[4] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 22. 10. 2019, č.j. 1 As 371/2019- 9, k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti v zákonné lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta.

[5] Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do datové schránky v pátek dne 25. 10. 2019. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Lhůta k doplnění kasační stížnosti proto uplynula v pondělí dne 25. 11. 2019. Doplnění kasační stížnosti však zástupkyně stěžovatele odeslala z datové schránky až v úterý dne 26. 11. 2019, tedy po uplynutí zákonné lhůty k odstranění vad kasační stížnosti.

[6] Ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. upravuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty stanovené dle tohoto ustanovení (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05, publikovaný pod N 27/40 SbNU 219, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>, v němž Ústavní soud uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena).

[7] Protože stěžovatel přes výzvu Nejvyššího správního soudu včas důvody kasační stížnosti nedoplnil, soud kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost a nezjistil žádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

[9] Ve lhůtě stanovené soudem zaplatil stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé. Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Uvedená částka bude stěžovateli poukázána prostřednictvím jeho zástupkyně JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu